

Задъшенъ ли е день, или пъкъ нощъ прохладна;
Гяуръ ли побѣди, ил' падне съсъ позоръ —
Ти сѣ унесенъ си слѣдъ своята гордостъ жадна.

Ахъ, може-би между небето и земята
Ти драгоманъ си — та не хвърляшъ долу взоръ.
А слушашъ сѣ гласа на Бога въ небесата?

VI

Тримата Будрисовци

Баллада.

Викнѣ старъ юначина три сокола — три сина
И такава имъ заповѣдъ даде:
„Хай коне назовете, па ги харно стѣкмете —
„Та да видѣхъ сърцата ви млади.

„Старъ ви татко испраща — трима сина въ три крайща;—
„Ала нѣма азъ днесъ да ви водѣхъ:
„Пазъ ще бие поляци, панъ Олгердъ пъкъ прусаки,
„А московци — Кейстутъ-воевода.

„Подъ три славни байрака, трима млади юнака
(Богъ ви пази за честъ и за слава!)
„Днесъ Будрисъ ще да гледа, какъ печелижтъ побѣда—
„И какъ всѣки по царство плѣнява.

„Плячка, чада, съ товари! Некъ единъ да удари
„Къмъ Русия, Русия да бие:
„Тамъ дѣвойки засмѣни, въ драгоцѣнни прѣмѣни
„А и злато ще той да сдобие.

„А къмъ Прусия втори! Щомъ сърцато се бори —
„Той накиченъ ще дойде богато:
„Тамъ се всичко намира, тамъ отъ цѣлъ свѣтъ се сбира
„И сукна, и коприни, и злато.

„Трети Полша да сгази, но добръ да се пази:
„Въ Полша сабли — желѣзо салтъ има. —
„А е, Бога ми, харно . . . Но отъ тамо навърно
„Ще се върне той съ булка любима.